Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2016/1629,

annettu 14 päivänä syyskuuta 2016,

sisävesialusten teknisistä vaatimuksista, direktiivin 2009/100/EY muuttamisesta ja direktiivin 2006/87/EY kumoamisesta

(EUVL L 252, 16.9.2016, s. 118)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission delegoitu direktiivi (EU) 2018/970, annettu 18 päivänä huhtikuuta 2018	L 174	15	10.7.2018
►M2	Komission delegoitu asetus (EU) 2019/1668 annettu 26 päivänä kesäkuuta 2019	L 256	1	7.10.2019
►M3	Komission delegoitu asetus (EU) 2021/1308, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2021	L 284	1	9.8.2021
►M4	Komission delegoitu asetus (EU) 2023/2477, annettu 30 päivänä elokuuta 2023	L 2477	1	7.11.2023
►M5	Komission delegoitu asetus (EU) 2025/2177, annettu 9 päivänä syyskuuta 2025	L 2177	1	26.11.2025

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 181, 5.7.2019, s. 123 (2016/1629)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2016/1629,

annettu 14 päivänä syyskuuta 2016,

sisävesialusten teknisistä vaatimuksista, direktiivin 2009/100/EY muuttamisesta ja direktiivin 2006/87/EY kumoamisesta

1 LUKU

SOVELTAMISALA, MÄÄRITELMÄT JA VESIVYÖHYKKEET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan

a) tekniset vaatimukset, jotka ovat tarpeen 4 artiklassa tarkoitetuilla sisävesiväylillä liikennöivien kulkuneuvojen turvallisuuden varmistamiseksi; ja

b) kyseisten sisävesiväylien luokittelu.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan seuraaviin kulkuneuvoihin:

a) alukset, joiden pituus (L) on vähintään 20 metriä;

b) alukset, joiden pituuden (L), leveyden (B) ja syväyksen (T) tulo on vähintään 100 kuutiometriä;

c) hinaajat ja työntöalukset, jotka on tarkoitettu hinaamaan tai työntämään tai siirtämään vierellään joko alakohdassa a ja b tarkoitettuja kulkuneuvoja tai uivaa kalustoa;

d) matkustaja-alukset;

e) uiva kalusto.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

a) lauttoihin;

b) laivaston aluksiin;

c) merialuksiin, mukaan lukien merihinaajat ja -työntöalukset, jotka

i) liikennöivät tai joiden tukikohta on vuorovesialueella; tai

ii) liikennöivät väliaikaisesti sisävesillä;

jos niillä on vähintään:

▼B

— todistuskirja ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SOLAS) vaatimusten mukaisuudesta tai vastaava todistuskirja; todistus vuonna 1966 tehdyn kansainvälisen lastiviivayleissopimuksen vaatimusten mukaisuudesta tai vastaava todistus, ja kansainvälinen öljystä aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemistä koskeva (IOPP) todistuskirja alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973/78 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (Marpol) vaatimusten mukaisuudesta;

— merialusten osalta, jotka eivät kuulu SOLAS-yleissopimuksen, vuoden 1966 kansainvälisen lastiviivayleissopimuksen tai Marpol-yleissopimuksen soveltamisalaan: niiden lippuvaltioiden lainsäädännössä vaaditut todistuskirjat ja lastimerkit;

— matkustaja-alusten osalta, joihin ei sovelleta mitään ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetuista yleissopimuksista: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/45/EY ([1]) mukaisesti annettu todistus matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä; tai

— huviveneiden osalta, joihin ei sovelleta mitään ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetuista yleissopimuksista: lippuvaltion todistus riittävästä turvallisuustasosta.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ”kulkuneuvolla” alusta tai uivaa kalustoa;

b) ”aluksella” sisävesialusta tai merialusta;

c) ”sisävesialuksella” alusta, joka on tarkoitettu liikennöimään yksinomaan tai pääasiassa sisävesiväylillä;

d) ”hinaajalla” alusta, joka on erityisesti suunniteltu suorittamaan hinauksia;

e) ”työntöaluksella” alusta, joka on erityisesti suunniteltu kuljettamaan työntökytkyettä;

f) ”matkustaja-aluksella” päiväristeilyalusta tai risteilyalusta, joka on suunniteltu ja varustettu kuljettamaan yli 12 matkustajaa;

g) ”uivalla kalustolla” uivaa rakennetta, jolla kuljetetaan työkoneita, kuten nostureita, ruoppauskoneita, paalujunttia tai elevaattoreita;

h) ”uivalla laitoksella” uivaa laitteistoa, jota ei tavallisesti ole tarkoitettu siirrettäväksi, uima-allas, telakka, laituri tai venevaja mukaan lukien;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/45/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä (EUVL L 163, 25.6.2009, s. 1).

▼B

i) ”uivalla esineellä” lauttaa tai muuta rakennetta, esinettä tai kokonaisuutta, joka kykenee kulkemaan ja joka ei ole alus tai uiva kalusto tai laitos;

j) ”huviveneellä” urheiluun tai vapaa-aikaan tarkoitettua muuta kuin matkustaja-alusta;

k) ”suurnopeusaluksella” moottorikäyttöistä alusta, jonka nopeus veden pintaan nähden voi olla yli 40 km/h;

l) ”uppouman tilavuudella” aluksen syrjäyttämän vesimäärän tilavuutta kuutiometreinä;

m) ”pituudella (L)” rungon enimmäispituutta metreinä ilman peräsintä ja keulapuomia;

n) 'leveydellä (B)' laidoituksen ulkoreunaan mitattua rungon enimmäisleveyttä metreinä (ilman siipirattaita, lepuuttajia ja vastaavia);

o) ”syväyksellä (T)” rungon alimman pisteen, kun köliä tai muita kiinteitä asennuksia ei oteta huomioon, ja enimmäissyväystason välistä kohtisuoraa etäisyyttä metreinä;

p) ”toisiinsa yhteydessä olevilla sisävesiväylillä” jäsenvaltion vesiväyliä, jotka ovat sellaisten sisävesiväylien, joilla tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat kulkuneuvot voivat kansallisen tai kansainvälisen lainsäädännön mukaisesti liikennöidä, kautta yhteydessä toisen jäsenvaltion sisävesiväyliin.

4 artikla

Sisävesiväylien luokittelu

1. Tässä direktiivissä unionin sisävesiväylät luokitellaan seuraavasti:

a) vyöhykkeet 1, 2, 3 ja 4:

   i) vyöhykkeet 1 ja 2: liitteessä I olevassa 1 luvussa luetellut vesiväylät;

   ii) vyöhyke 3: liitteessä I olevassa 2 luvussa luetellut vesiväylät;

   iii) vyöhyke 4: kaikki muut sisävesiväylät, joilla tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat kulkuneuvot voivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti liikennöidä;

b) R-vyöhyke: a alakohdassa tarkoitetuista vesiväylistä ne, joita varten todistukset on annettava Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 22 artiklan mukaisesti, sellaisena kuin artiklan sanamuoto on 6 päivänä lokakuuta 2016.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 32 artiklan mukaisesti liitteen I muuttamiseksi siten, että muutetaan jonkin vesiväylän luokittelua, mukaan lukien vesiväylien lisääminen ja poistaminen. Tällaiset liitteeseen I tehtävät muutokset voidaan tehdä ainoastaan asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä sen alueella olevien vesiväylien osalta.

▼B

2 LUKU

SISÄVESIALUSTODISTUKSET

5 artikla

Teknisten ja turvallisuutta koskevien vaatimusten noudattaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kulkuneuvot, jotka liikennöivät 4 artiklassa tarkoitetuilla unionin sisävesiväylillä, rakennetaan ja pidetään kunnossa tässä direktiivissä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.

2. Tämän direktiivin mukaisesti myönnettävällä todistuksella on osoitettava, että kulkuneuvo täyttää 1 kohdan vaatimukset.

6 artikla

Unionin sisävesialustodistukset

1. Unionin sisävesialustodistuksia antavat jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tämän direktiivin mukaisesti. Jäsenvaltioiden on unionin sisävesialustodistuksen antamisen yhteydessä varmistettava, ettei kyseiselle kulkuneuvolle ole jo annettu voimassa olevaa 7 artiklassa tarkoitettua todistusta.

2. Unionin sisävesialustodistus on laadittava liitteessä II olevan mallin mukaisesti.

3. Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo unionin sisävesialustodistuksia antavista toimivaltaisista viranomaisista ja annettava se ja sen mahdolliset muutokset tiedoksi komissiolle. Komissio pitää yllä ajantasaista luetteloa toimivaltaisista viranomaisista asianmukaisella verkkosivustolla.

4. Unionin sisävesialustodistus on annettava kulkuneuvoille teknisen tarkastuksen jälkeen, joka tehdään ennen kulkuneuvon käyttöönottoa ja jonka tarkoituksena on varmistaa, että kulkuneuvo täyttää liitteissä II ja V tarkoitetut tekniset vaatimukset.

5. Joko tämän artiklan 4 kohdassa ja 29 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä tarkastuksissa tai kulkuneuvon omistajan tai tämän edustajan pyynnöstä tehtävässä teknisessä tarkastuksessa on tapauksen mukaan tarkastettava, täyttääkö kulkuneuvo 23 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut lisävaatimukset.

6. Menettelyt, joita on noudatettava tarkastuspyynnön esittämisessä ja tarkastuksen suorittamispaikan ja -ajan vahvistamisessa, kuuluu unionin sisävesialustodistuksen antavien toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaan. Toimivaltainen viranomainen päättää, mitkä asiakirjat sille on esitettävä. Menettelyn on oltava sellainen, että tarkastus voi tapahtua kohtuullisen ajan kuluessa tarkastuspyynnön esittämisestä.

▼B

7. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on kulkuneuvon omistajan tai tämän edustajan pyynnöstä annettava unionin sisävesialustodistus kulkuneuvolle, joka ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, jos kyseinen kulkuneuvo täyttää tässä direktiivissä vahvistetut vaatimukset.

7 artikla

Todistuksen mukana pitämistä koskeva velvoite

Kulkuneuvoilla, jotka liikennöivät 4 artiklassa tarkoitetuilla unionin sisävesiväylillä, on oltava mukanaan seuraavat alkuperäiset asiakirjat:

a) kun ne liikennöivät R-vyöhykkeen vesiväylillä joko

— Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 22 artiklan mukaisesti annettu todistus; tai

— unionin sisävesialustodistus, joka annetaan kulkuneuvoille, jotka täyttävät täysin tämän direktiivin liitteissä II ja V tarkoitetut tekniset vaatimukset, joiden osalta vastaavuus Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen mukaisten teknisten vaatimusten kanssa on todettu sovellettavien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, soveltuvin osin tämän direktiivin liitteen II Reinillä liikennöiviä (R-vyöhyke) kulkuneuvoja koskevien siirtymäsäännösten mukaisesti;

b) kun ne liikennöivät muilla vesiväylillä, unionin sisävesialustodistus Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 22 artiklan mukaisesti annettu todistus, mukaan lukien tarvittaessa tämän direktiivin 8 artiklan mukaiset täydentävät unionin sisävesialustodistukset.

8 artikla

Täydentävät unionin sisävesialustodistukset

1. Kulkuneuvoille, joilla on mukanaan voimassa oleva unionin sisävesialustodistus tai Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 22 artiklan mukaisesti annettu todistus, on annettava tämän direktiivin 23 artiklan mukaisesti täydentävä unionin sisävesialustodistus.

2. Täydentävä unionin sisävesialustodistus on laadittava liitteessä II olevan mallin mukaisesti, ja sen antaa toimivaltainen viranomainen kyseisten vesiväylien osalta vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

9 artikla

Väliaikaiset unionin sisävesialustodistukset

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa väliaikaisen unionin sisävesialustodistuksen:

a) kulkuneuvoille, joiden on tarkoitus ajaa toimivaltaisen viranomaisen luvalla tiettyyn paikkaan unionin sisävesialustodistuksen saamista varten;

▼B

b) kulkuneuvoille, joiden unionin sisävesialustodistus on kadonnut, vahingoittunut tai joilta se on tilapäisesti peruutettu 13 ja 15 artiklassa tai liitteissä II ja V tarkoitetuissa tapauksissa;

c) kulkuneuvoille, jotka ovat läpäisseet tarkastuksen mutta joiden unionin sisävesialustodistus on valmisteltavana;

d) kulkuneuvoille, jotka eivät täytä kaikkia liitteiden II ja V mukaisia unionin sisävesialustodistuksen myöntämisedellytyksiä;

e) kulkuneuvoille, jotka ovat niin vaurioituneita, ettei niiden kunto enää ole unionin sisävesialustodistuksen mukainen;

f) uiville laitoksille tai uiville esineille tapauksissa, joissa erityiskuljetuksista vastaava viranomainen on antanut luvan erityiskuljetukseen edellyttäen, että tällainen väliaikainen unionin sisävesialustodistus saadaan, jäsenvaltioissa sovellettavien merenkulkuviranomaisia koskevien säännösten mukaisesti;

g) kulkuneuvoille, jotka hyötyvät liitteistä II ja V ilmenevistä poikkeuksista tämän direktiivin 25 ja 26 artiklassa säädetyn mukaisesti siihen asti, kunnes asianomaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään.

2. Väliaikainen unionin sisävesialustodistus myönnetään vain, jos kulkuneuvon, uivan laitoksen tai uivan esineen purjehduskelpoisuus vaikuttaa riittävältä. Todistus on laadittava liitteessä II olevan mallin mukaisesti.

3. Väliaikaiseen unionin sisävesialustodistukseen on sisällytettävä toimivaltaisen viranomaisen tarpeellisina pitämät ehdot, ja se on voimassa:

a) edellä 1 kohdan a ja d–f alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tietyn yksittäisen, sopivan ajan, joka voi olla enintään yksi kuukausi, kuluessa tehtävän matkan ajan;

b) edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa asiaankuuluvan ajan;

c) edellä 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kuusi kuukautta; väliaikaisen unionin sisävesialustodistuksen voimassaoloa voidaan jatkaa kuudella kuukaudella kerrallaan siihen asti, kunnes asianomainen täytäntöönpanosäädös on hyväksytty.

10 artikla

Unionin sisävesialustodistusten voimassaoloaika

1. Toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä uusille kulkuneuvoille annettavien unionin sisävesialustodistusten voimassaoloaika, joka voi olla enintään:

a) viisi vuotta matkustaja-aluksille ja suurnopeusaluksille;

b) kymmenen vuotta kaikille muille kulkuneuvoille.

Voimassaoloaika on merkittävä unionin sisävesialustodistukseen.

▼B

2. Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava unionin sisävesialustodistuksen voimassaoloaika tapauskohtaisesti tarkastustulosten perusteella sellaisille kulkuneuvoille, jotka liikennöivät jo ennen teknisen tarkastuksen suorittamista. Voimassaoloaika ei saa kuitenkaan ylittää 1 kohdassa vahvistettuja voimassaoloaikoja.

11 artikla

Unionin sisävesialustodistusten voimassaoloajan poikkeuksellinen pidentäminen

Unionin sisävesialustodistuksen antanut tai uusinut toimivaltainen viranomainen voi poikkeuksellisesti pidentää todistuksen voimassaoloaikaa liitteiden II ja V mukaisesti enintään kuudeksi kuukaudeksi teknistä tarkastusta tekemättä. Voimassaoloajan pidennys on merkittävä kyseiseen todistukseen.

12 artikla

Unionin sisävesialustodistusten uusiminen

1. Unionin sisävesialustodistus on uusittava sen voimassaoloajan päättyessä 6 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti sen jälkeen, kun teknisessä tarkastuksessa on varmistettu, että kulkuneuvo täyttää liitteissä II ja V tarkoitetut tekniset vaatimukset. Komissiolle 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitetut toimivaltaiset viranomaiset voivat uusia unionin sisävesialustodistuksia.

2. Unionin sisävesialustodistuksia uusittaessa kulkuneuvoihin sovelletaan liitteessä II olevia siirtymäsäännöksiä kyseisessä liitteessä vahvistetuin edellytyksin.

13 artikla

Unionin sisävesialustodistusten korvaaminen

Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava edellytykset, joilla kadonnut tai vahingoittunut voimassa oleva unionin sisävesialustodistus voidaan korvata uudella. Näissä edellytyksissä on vaadittava, että kulkuneuvolta, jolle haetaan korvaavaa todistusta kadonneen tilalle, toimitetaan ilmoitus todistuksen katoamisesta tai, jos haetaan korvaavaa todistusta vahingoittuneen tilalle, palautetaan vahingoittunut todistus. Korvaavassa todistuksessa on oltava maininta siitä, että se on jäljennös.

14 artikla

Kulkuneuvon huomattavat muutokset tai huomattavat korjaukset

Jos tehdään huomattavia muutoksia tai huomattavia korjauksia, jotka vaikuttavat siihen, täyttääkö kulkuneuvo liitteissä II ja V tarkoitetut tekniset vaatimukset koskien sen rakenteen kestävyyttä, ohjausta, ohjattavuutta tai erityisominaisuuksia, kulkuneuvolle on ennen seuraavaa matkaa tehtävä 6 artiklassa säädetty tekninen tarkastus.

▼B

Tämän tarkastuksen jälkeen voimassa olevaa unionin sisävesialustodistusta muutetaan vastaamaan kulkuneuvon muuttuneita teknisiä tietoja tai tämä todistus peruutetaan ja annetaan uusi todistus. Jos uusi todistus annetaan muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa alkuperäinen todistus on annettu tai uusittu, todistuksen antaneelle tai uusineelle toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava asiasta 30 päivän kuluessa uuden todistuksen antamispäivästä.

15 artikla

Unionin sisävesialustodistusten antamisesta tai uusimisesta kieltäytyminen ja niiden peruuttaminen

1. Päätöksessä olla antamatta tai uusimatta unionin sisävesialustodistusta on esitettävä sen perustelut. Päätöksestä on ilmoitettava kulkuneuvon omistajalle tai tämän edustajalle, ja tälle on myös annettava tieto asianomaisessa jäsenvaltiossa käytettävissä olevista muutoksenhakukeinoista ja muutoksenhaun määräajoista.

2. Toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa antamansa tai uusimansa voimassa olevan unionin sisävesialustodistuksen, jos kulkuneuvo ei enää täytä todistuksessa esitettyjä teknisiä vaatimuksia.

16 artikla

Kolmansien maiden kulkuneuvojen purjehduskelpoisuustodistusten tunnustaminen

Jos unionin ja kolmansien maiden välillä ei ole voimassa sopimusta purjehduskelpoisuustodistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta, jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tunnustaa kolmansien maiden kulkuneuvojen purjehduskelpoisuustodistukset tämän jäsenvaltion alueella tapahtuvaan liikennöintiin.

17 artikla

Todistusrekisterit

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset pitävät kaikista 6, 8, 9 ja 12 artiklan mukaisesti antamistaan tai uusimistaan todistuksista rekisteriä. Kyseiseen rekisteriin tulee sisältyä liitteessä II olevassa mallissa olevat tiedot.

3 LUKU

ALUKSEN TUNNISTAMINEN, TARKASTUKSET JA MUUTETUT TEKNISET VAATIMUKSET

18 artikla

Aluksen yksilöllinen eurooppalainen tunnistenumero

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikille kulkuneuvoille annetaan liitteiden II ja V mukaisesti aluksen yksilöllinen eurooppalainen tunnistenumero, jäljempänä ”ENI”.

▼B

2. Kullakin kulkuneuvolla on vain yksi ENI, joka pysyy muuttumattomana kulkuneuvon koko käyttöiän ajan.

3. Unionin sisävesialustodistusta antaessaan toimivaltainen viranomainen merkitsee ENI:n kyseiseen todistukseen.

4. Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo ENI:n antavista toimivaltaisista viranomaisista ja annettava se ja sen mahdolliset muutokset tiedoksi komissiolle. Komissio pitää yllä ajantasaista luetteloa toimivaltaisista viranomaisista asianmukaisella verkkosivustolla.

19 artikla

Eurooppalainen alusrunkotietokanta

1. Komissio pitää yllä alusrunkotietokantaa tukeakseen hallinnollisia toimenpiteitä, joilla ylläpidetään vesiliikenteen turvallisuutta ja sujuvuutta ja varmistetaan tämän direktiivin soveltaminen.

Jäsenvaltioiden suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava henkilötietojen suojaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 2016/679 ([1]).

Komission suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ([2]).

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset merkitsevät viipymättä alusrunkotietokantaan kunkin kulkuneuvon osalta:

a) tämän direktiivin mukaiset tiedot, joilla tunnistetaan ja kuvataan kulkuneuvo;

b) tämän direktiivin mukaiset tiedot annetuista, uusituista, korvatuista ja peruutetuista todistuksista sekä todistuksen antaneesta toimivaltaisesta viranomaisesta;

c) digitaalisen jäljennöksen kaikista toimivaltaisten viranomaisten tämän direktiivin mukaisesti antamista todistuksista;

d) tiedot kaikista tämän direktiivin mukaisista hylätyistä tai vireillä olevista todistushakemuksista; ja

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

▼B

e) kaikki muutokset a–d alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen sopimuspuolet ja kolmannet maat, joille on annettu tämän direktiivin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/44/EY ([1]) soveltamiseen liittyviä tehtäviä, voivat käsitellä 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja seuraaviin tarkoituksiin:

a) tämän direktiivin ja direktiivin 2005/44/EY soveltaminen;

b) vesiliikenteen ja infrastruktuurin hallinnoinnin varmistaminen;

c) vesiliikenteen turvallisuuden ylläpito tai sen valvonta;

d) tilastotietojen kerääminen.

4. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi siirtää henkilötietoja kolmannelle maalle tai kansainväliselle organisaatiolle edellyttäen, että tämä tapahtuu ainoastaan tapauskohtaisesti ja että asetuksen (EU) 2016/679 ja erityisesti sen V luvussa vahvistetut vaatimukset täyttyvät. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirto on tarpeen tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kolmas maa tai kansainvälinen organisaatio ei siirrä tietoja toiselle kolmannelle maalle tai kansainväliselle organisaatiolle, jollei sille anneta nimenomaista kirjallista lupaa ja jollei se noudata jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määrittämiä edellytyksiä tietojen siirtoon.

5. Komissio voi tapauskohtaisesti siirtää henkilötietoja kolmannen maan viranomaiselle tai kansainväliselle organisaatiolle tai antaa sille pääsyn alusrunkotietokantaan edellyttäen, että tämä tapahtuu ainoastaan tapauskohtaisesti, siirto tai tietoihin pääsy on tarpeen tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten, ja edellyttäen, että asetuksen (EY) N:o 45/2001 9 artiklan vaatimukset täyttyvät. Komissio varmistaa, että siirto tai tietoihin pääsy on tarpeen tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten. Komissio varmistaa, että kolmas maa tai kansainvälinen organisaatio ei siirrä tietoja toiselle kolmannelle maalle tai kansainväliselle organisaatiolle, jollei sille anneta nimenomaista kirjallista lupaa ja jollei se noudata komission määrittämiä edellytyksiä.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kulkuneuvoa koskevat tiedot poistetaan 1 kohdassa tarkoitetusta tietokannasta, kun kulkuneuvo romutetaan.

7. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 32 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla tarkemmin määritetään:

a) tiedot, jotka jäsenvaltioiden on vietävä tietokantaan;

b) erityyppiset myönnetyt oikeudet päästä tietoihin, ottaen huomioon tietojen vastaanottajien ryhmät ja tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tietojen käsittelyn tarkoitukset;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/44/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, yhdenmukaistetuista jokitiedotuspalveluista (RIS) Euroopan yhteisön sisävesillä (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 152).

▼B

c) tietokannan käyttöä ja toimintaa koskevat ohjeet, erityisesti ohjeet tietoturvatoimenpiteistä, tietojen koodaamisesta ja käsittelystä sekä tietokannan yhteenliittämisestä 17 artiklassa tarkoitettuihin rekistereihin.

20 artikla

Teknisten tarkastusten tekeminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3 kohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset tekevät tässä direktiivissä tarkoitettuja ensimmäisiä tarkastuksia, määräaikaistarkastuksia, erikoistarkastuksia ja vapaaehtoisia tarkastuksia.

2. Kyseiset toimivaltaiset viranomaiset voivat pidättäytyä tekemästä kulkuneuvolle teknistä tarkastusta kokonaan tai osittain, jos 21 artiklan mukaisesti hyväksytyn luokituslaitoksen antaman voimassa olevan todistuksen perusteella on ilmeistä, että kulkuneuvo täyttää kokonaan tai osittain liitteissä II ja V tarkoitetut tekniset vaatimukset.

3. Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo teknisten tarkastusten tekemisestä vastuussa olevista toimivaltaisista viranomaisistaan ja annettava se ja sen mahdolliset muutokset tiedoksi komissiolle. Komissio pitää yllä ajantasaista luetteloa toimivaltaisista viranomaisista ja tarkastuselimistä asianmukaisella verkkosivustolla.

4. Kunkin jäsenvaltion on noudatettava liitteissä II ja V vahvistettuja, tarkastuselimiä ja tarkastuspyyntöä koskevia erityisiä vaatimuksia.

21 artikla

Luokituslaitosten hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään liitteessä VI luetellut perusteet täyttäviä luokituslaitoksia tai perutaan luokituslaitosten hyväksyntä, tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

2. Sen jäsenvaltion, jossa luokituslaitoksella on päätoimipaikkansa tai toimipaikka, jolla on valta antaa todistuksia siitä, että kulkuneuvo täyttää liitteissä II ja V tarkoitetut vaatimukset tämän direktiivin mukaisesti, on jätettävä komissiolle hyväksymistä koskeva hakemus. Hakemukseen on liitettävä kaikki hyväksymisperusteiden täyttymisen tarkistamista varten tarvittavat tiedot ja asiakirjat.

3. Mikä tahansa jäsenvaltio voi pyytää komissiota perumaan hyväksynnän, jos luokituslaitos ei sen mielestä täytä enää liitteessä VI esitettyjä perusteita. Peruuttamista koskevaan pyyntöön on liitettävä sitä tukevat asiakirjat.

4. Luokituslaitokset, joilla on 6 päivänä lokakuuta 2016 direktiivin 2006/87/EY mukainen hyväksyntä, säilyttävät hyväksyntänsä.

▼B

5. Komissio julkaisee ensimmäistä kertaa 7 päivänä lokakuuta 2017 mennessä asianmukaisella verkkosivustolla luettelon tämän artiklan mukaisesti hyväksytyistä luokituslaitoksista ja pitää sitä ajan tasalla. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi muutokset niiden luokituslaitosten nimiin tai osoitteisiin, joiden hyväksymistä ne ovat hakeneet.

22 artikla

Vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat milloin tahansa tarkastaa, onko kulkuneuvolla mukanaan 7 artiklan mukainen voimassa oleva todistus ja täyttääkö se vaatimukset, joiden perusteella tällainen todistus annetaan.

Tapauksessa, jossa vaatimukset eivät täyty, toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä tämän artiklan 2–5 kohdan mukaisesti. Niiden on myös pyydettävä, että kulkuneuvon omistaja tai tämän edustaja toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi toimivaltaisten viranomaisten vahvistamassa määräajassa.

Kulkuneuvossa mukana olevan todistuksen antaneelle toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava tällaisista puutteista seitsemän päivän kuluessa tarkastuksesta.

2. Jos kulkuneuvossa ei ole mukana voimassa olevaa todistusta, sitä voidaan estää jatkamasta matkaansa.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat tarkastuksen aikana, että kulkuneuvo aiheuttaa selvän vaaran siinä oleville henkilöille, ympäristölle tai vesiliikenteen turvallisuudelle, ne voivat estää kulkuneuvoa jatkamasta matkaansa, kunnes tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi on toteutettu.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös määrätä oikeasuhteisia toimenpiteitä, joiden avulla kulkuneuvo voi turvallisesti ja tarvittaessa kuljetuksensa suoritettuaan jatkaa matkaansa paikkaan, jossa se tarkastetaan tai korjataan.

4. Jos jäsenvaltio on estänyt kulkuneuvoa jatkamasta matkaansa tai ilmoittanut omistajalle tai tämän edustajalle aikomuksestaan estää matkan jatkaminen, jollei havaittuja puutteita korjata, sen on ilmoitettava siitä sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on antanut kulkuneuvon todistuksen tai uusinut sen viimeksi, seitsemän päivän kuluessa päätöksestä, jonka se on tehnyt tai aikoo tehdä.

5. Kaikki tätä direktiiviä täytäntöön pantaessa tehdyt päätökset kulkuneuvon matkan keskeyttämisestä on perusteltava yksityiskohtaisesti. Tällainen päätös on annettava viipymättä tiedoksi sille, jota asia koskee, ja tälle on samalla ilmoitettava asiaankuuluvan jäsenvaltion voimassa olevien lakien mukaisista käytettävissä olevista muutoksenhakumenettelyistä ja niitä koskevista määräajoista.

23 artikla

Tiettyihin vyöhykkeisiin liittyvät muutetut tekniset vaatimukset

1. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen vaatimuksia noudattaen asettaa liitteissä II ja V tarkoitettujen teknisten vaatimusten lisäksi muita teknisiä vaatimuksia

▼B

kulkuneuvoille, jotka liikennöivät niiden alueella olevilla vyöhykkeiden 1 ja 2 vesiväylillä. Tällaiset lisävaatimukset saavat koskea ainoastaan liitteessä III lueteltuja seikkoja.

2. Jäsenvaltio voi pitää voimassa liitteissä II ja V tarkoitettujen teknisten vaatimusten ohella muita teknisiä vaatimuksia sellaisten matkustaja-alusten osalta, jotka liikennöivät 3 vyöhykkeen yhteydettömillä sisävesiväylillä. Tällaiset lisävaatimukset saavat koskea ainoastaan liitteessä III lueteltuja seikkoja.

3. Jos liitteissä II ja V tarkoitettujen siirtymäsäännösten soveltaminen johtaisi voimassa olevien kansallisten turvallisuusvaatimusten alenemiseen, jäsenvaltio voi olla soveltamatta kyseisiä siirtymäsäännöksiä sellaisten matkustaja-alusten osalta, jotka liikennöivät sen yhteydettömillä sisävesiväylillä. Tällöin kyseessä oleva jäsenvaltio voi vaatia, että nämä sen yhteydettömillä sisävesiväylillä liikennöivät matkustaja-alukset täyttävät täysin liitteissä II ja V tarkoitetut tekniset vaatimukset 30 päivästä joulukuuta 2008 alkaen.

4. Jäsenvaltio voi sallia liitteissä II ja V tarkoitettujen teknisten vaatimusten osittaisen soveltamisen tai asettaa teknisiä vaatimuksia, jotka ovat lievempiä kuin liitteissä II ja V tarkoitetut, niiden kulkuneuvojen osalta, jotka liikennöivät yksinomaan sen alueella olevilla vyöhykkeiden 3 ja 4 vesiväylillä. Lievennetyt tekniset vaatimukset ja teknisten vaatimusten osittainen soveltaminen koskevat ainoastaan liitteessä IV lueteltuja seikkoja.

5. Jos jäsenvaltio soveltaa 1, 2, 3 tai 4 kohtaa, sen on ilmoitettava siitä komissiolle vähintään kuusi kuukautta ennen aiottua soveltamispäivää. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

Tämän artiklan 1 ja 2 kohdan tapauksissa komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään tekniset lisävaatimukset. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

6. Edellä olevien 1–4 kohdan mukaisten muutettujen teknisten vaatimusten noudattaminen on mainittava unionin sisävesialustodistuksessa tai täydentävässä unionin sisävesialustodistuksessa.

24 artikla

Tiettyjä kulkuneuvoluokkia koskevat poikkeukset

1. Jäsenvaltiot voivat antaa luvan poiketa tästä direktiivistä kokonaan tai osittain seuraavien osalta siten, että säilytetään riittävä turvallisuuden taso:

a) yhteydettömillä sisävesiväylillä liikennöivät kulkuneuvot;

b) kulkuneuvot, joiden kantavuus on enintään 350 tonnia, tai muuhun kuin tavarankuljetuksiin tarkoitetut kulkuneuvot, joiden uppouman tilavuus on alle 100 kuutiometriä, joiden köli on laskettu ennen 1 päivää tammikuuta 1950 ja jotka liikennöivät yksinomaan jäsenvaltioiden alueella.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat antaa niiden alueella tapahtuvaa liikennöintiä varten luvan poiketa tästä direktiivistä niiden kulkuneuvojen osalta, jotka tekevät rajallisesti paikallisia matkoja tai matkoja satama-alueilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen soveltamista. Kyseiset poikkeukset sekä matkat tai alueet, joita poikkeukset koskevat, on eriteltävä kulkuneuvon todistuksessa.

3. Jäsenvaltioiden on annettava 1 ja 2 kohdan mukaisesti myönnetyt poikkeukset komissiolle tiedoksi. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

25 artikla

Uusien teknologioiden käyttö ja tiettyjä kulkuneuvoja koskevat poikkeukset

1. Jotta edistettäisiin innovointia ja uusien teknologioiden käyttöä sisävesiliikenteessä, komissiolle siirretään valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa sallitaan poikkeukset tai tunnustetaan teknisten eritelmien vastaavuus tiettyjen kulkuneuvojen osalta seuraavissa asioissa:

a) sellaisen unionin sisävesialustodistuksen antaminen, jossa hyväksytään muiden kuin liitteisiin II ja V sisältyvien materiaalien, laitteiden tai varusteiden käyttö tai läsnäolo kulkuneuvossa tai muiden kuin liitteeseen II ja V sisältyvien järjestelyjen tai suunnittelunäkökohtien hyväksyminen edellyttäen, että varmistetaan vastaava turvallisuuden taso;

b) sellaisen unionin sisävesialustodistuksen antaminen koemielessä määräajaksi, johon sisältyy liitteiden II ja V vaatimuksista poikkeavia uusia teknisiä eritelmiä edellyttäen, että varmistetaan riittävä turvallisuuden taso.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on sisällytettävä 1 kohdassa tarkoitetut poikkeukset ja vastaavuuksien tunnustamiset unionin sisävesialustodistukseen.

26 artikla

Vakavat vaikeudet

1. Liitteessä II säädettyjä teknisiä vaatimuksia koskevien siirtymäsäännösten voimassaolon umpeuduttua komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa sallitaan poikkeuksia kyseisessä liitteessä säädettyihin teknisiin vaatimuksiin, joita siirtymäsäännökset koskivat, jos kyseisten vaatimusten soveltaminen on teknisesti hankalaa tai niiden soveltamisesta saattaisi aiheutua kohtuuttomia kustannuksia.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on sisällytettävä 1 kohdassa tarkoitetut poikkeukset unionin sisävesialustodistukseen.

▼B

27 artikla

Tyyppihyväksyttyjen varusteiden rekisteri

Komissio julkaisee asianmukaisella verkkosivustolla sellaisten varusteiden rekisterin, jotka on tyyppihyväksytty liitteiden II ja V mukaisesti.

4 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

28 artikla

Asiakirjojen käyttöä koskevat siirtymäsäännökset

▼C1

Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat asiakirjat, jotka jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet direktiivin 2006/87/EY nojalla ennen 6 päivää lokakuuta 2018, ovat voimassa niihin merkityn voimassaolon päättymiseen asti.

▼B

29 artikla

Direktiivin 82/714/ETY soveltamisalaan kuulumattomat kulkuneuvot

1. Unionin sisävesialustodistus on annettava neuvoston direktiivin 82/714/ETY ([1]) soveltamisalaan kuulumattomille mutta tämän direktiivin soveltamisalaan tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti kuuluville kulkuneuvoille sen jälkeen, kun teknisessä tarkastuksessa on varmistettu, että kulkuneuvo täyttää tämän direktiivin liitteissä II ja V tarkoitetut tekniset vaatimukset. Kyseinen tekninen tarkastus on tehtävä kulkuneuvon voimassa olevan todistuksen voimassaolon päättyessä ja joka tapauksessa viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2018.

2. Unionin sisävesialustodistuksessa on täsmennettävä kaikki puutteet liitteissä II ja V tarkoitettujen teknisten vaatimusten täyttämisessä. Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat, etteivät kyseiset puutteet aiheuta selvää vaaraa, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kulkuneuvot voivat jatkaa liikennöintiään, kunnes sellaiset kulkuneuvon komponentit tai tilat, jotka eivät todistuksen mukaan täytä kyseessä olevia vaatimuksia, korvataan tai kunnes ne muutetaan, minkä jälkeen näiden komponenttien tai tilojen on täytettävä liitteissä II ja V tarkoitetut vaatimukset.

3. Olemassa olevien osien korvaamista samanlaisilla osilla tai tekniikaltaan ja rakenteeltaan vastaavilla osilla tavanomaisen korjauksen ja huollon yhteydessä ei pidetä 2 kohdassa tarkoitettuna korvaamisena tai muuttamisena.

4. Erityisesti puutetta, joka koskee kulkuneuvon rakenteellista kestävyyttä, ohjausta tai ohjattavuutta koskevia vaatimuksia tai muita liitteissä II ja V tarkoitettujen teknisten vaatimusten mukaisia kulkuneuvon

([1]) Neuvoston direktiivi 82/714/ETY, annettu 4 päivänä lokakuuta 1982, sisävesialusten teknisistä vaatimuksista (EYVL L 301, 28.10.1982, s. 1).

▼B

erityisominaisuuksia, on pidettävä tämän artiklan 2 kohdan mukaisena selvänä vaarana. Liitteissä II ja V tarkoitetuissa teknisissä vaatimuksissa sallittuja poikkeuksia ei ole pidettävä puutteina, jotka aiheuttaisivat selvän vaaran.

30 artikla

Direktiivin 2006/87/EY mukaisia väliaikaisia vaatimuksia koskevat siirtymäsäännökset

Direktiivin 2006/87/EY liitteessä II olevan 1.06 artiklan mukaisesti hyväksytyt väliaikaiset vaatimukset pysyvät voimassa niiden voimassaolon päättymiseen saakka.

31 artikla

Liitteiden mukauttaminen

1. Komissio antaa 32 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteen II muuttamista siten, että viittaus tuoreimpaan ES-TRIN-normiin ajantasaistetaan viipymättä ja sen soveltamispäivä asetetaan.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos se on soveltuvan analyysin perusteella asianmukaisesti perusteltua ja jos asianmukaisia ajan tasalla olevia kansainvälisiä normeja vesiliikenteen turvallisuuden varmistamiseksi ei ole tai jos CESNI:n päätöksentekomenettelyn muutokset vaarantaisivat unionin edun, komissiolle siirretään valta muuttaa 32 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä liitettä II asianmukaisten teknisten vaatimusten antamiseksi.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 32 artiklan mukaisesti liitteiden III ja IV mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 32 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla mukautetaan liitettä V hallinnollisten määräysten saattamiseksi ajan tasalle ja niiden yksinkertaistamiseksi.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 32 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla mukautetaan liitettä VI luokituslaitosten hyväksymisperusteiden muuttamiseksi vesiliikenteen turvallisuuden varmistamista varten.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 32 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla saatetaan ajan tasalle tässä direktiivissä olevat viittaukset liitteiden II ja V tiettyihin säännöksiin liitteisiin tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi.

▼B

32 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 6 päivästä lokakuuta 2016 viiden vuoden ajaksi 4, 19 ja 31 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4, 19 ja 31 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä 4, 19 ja 31 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

33 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa neuvoston direktiivin 91/672/ETY ([1]) 7 artiklalla perustettu komitea, jäljempänä ”komitea”. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa komitean puheenjohtaja niin päättää.

([1]) Neuvoston direktiivi 91/672/ETY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1991, sisävesiväylien tavara- ja matkustajaliikenteeseen myönnettyjen kansallisten pätevyyskirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta (EYVL L 373, 31.12.1991, s. 29).

▼B

34 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa ennen 7 päivää lokakuuta 2021 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan tällä direktiivissä käyttöön otettujen toimenpiteiden tuloksellisuutta erityisesti teknisten vaatimusten yhdenmukaistamisen ja sisävesiliikenteen teknisten normien kehittämisen suhteen. Kertomuksessa tarkastellaan myös yhteistyömekanismeja sisävesiliikenteen alalla toimivien kansainvälisten organisaatioiden kanssa. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotus, jolla yksinkertaistetaan edelleen sellaisten normien laatimiseen liittyvää yhteistyötä ja koordinointia, joihin unionin säädöksissä voidaan viitata. Komissio esittää samanlaisen kertomuksen aina, kun sisävesiliikenteessä tapahtuu merkittävää kehitystä.

35 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

36 artikla

Direktiivin 2009/100/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2009/100/EY seuraavasti:

1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan tavarakuljetukseen sisävesiväylillä käytettäviin aluksiin, joiden kokonaiskantavuus on vähintään 20 tonnia ja

a) joiden pituus on alle 20 metriä; ja

b) joiden pituuden (L), leveyden (B) ja syväyksen (T) tulo on alle 100 kuutiometriä.

Tämä direktiivi ei rajoita Reinillä liikennöivien alusten tarkastamista koskevien määräysten eikä vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä sisävesikuljetuksista tehdyn eurooppalaisen sopimuksen, jäljempänä ’ADN-sopimus’, soveltamista.”

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että ADN-sopimuksessa tarkoitettuja vaarallisia aineita kuljettavien alusten on täytettävä tässä sopimuksessa vahvistetut vaatimukset. Ne voivat vaatia, että se osoitetaan esittämällä tämän sopimuksen mukainen lupa.”

▼B

b) Korvataan 5 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Vaarallisten aineiden kuljetusta koskevat erityiset edellytykset on katsottava täytetyiksi kaikilla yhteisön vesiväylillä, jos alukset täyttävät ADN-sopimuksessa asetetut edellytykset. Näiden edellytysten täyttyminen voidaan osoittaa 4 kohdassa tarkoitetulla luvalla.”

37 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 7 päivänä lokakuuta 2018 ja sovellettava niitä kyseisestä päivämäärästä alkaen sanotun kuitenkaan rajoittamatta 40 artiklan soveltamista. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

3. Jäsenvaltiota ei vaadita saattamaan 2 lukua eikä 18 artiklan 3 kohtaa, 20 ja 21 artiklaa osaksi kansallista lainsäädäntöä, jos sillä ei 24 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti myönnettyjen poikkeusten vuoksi ole yhtään sellaista vesiväylillään liikennöivää kulkuneuvoa, johon tätä direktiiviä sovelletaan.

38 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2006/87/EY 7 päivästä lokakuuta 2018.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

39 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

40 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille lukuun ottamatta Tanskaa, Viroa, Irlantia, Kreikkaa, Espanjaa, Kyprosta, Latviaa, Maltaa, Portugalia, Sloveniaa ja Suomea.

▼B

LUETTELO LIITTEISTÄ

Liite I:	Luettelo unionin sisävesiväylistä jaoteltuna maantieteellisesti vyöhykkeisiin 1, 2 ja 3
Liite II:	Vyöhykkeiden 1, 2, 3 ja 4 sisävesiväylillä liikennöivien kulkuneuvojen tekniset vähimmäisvaatimukset
Liite III:	Seikat, joiden osalta vyöhykkeiden 1 ja 2 sisävesiväylillä ja vyöhykkeen 3 yhteydettömillä sisävesiväylillä liikennöiville kulkuneuvoille voidaan asettaa teknisiä lisävaatimuksia
Liite IV:	Seikat, joiden osalta vyöhykkeiden 3 ja 4 sisävesiväylillä liikennöivien kulkuneuvojen teknisiä vaatimuksia voidaan lieventää
Liite V:	Yksityiskohtaiset menettelysäännökset
Liite VI:	Luokituslaitokset
Liite VII:	Vastaavuustaulukko

▼M4

LIITE I

LUETTELO UNIONIN SISÄVESIVÄYLISTÄ JAOTELTUINA MAANTIETEELLISESTI VYÖHYKKEISIIN 1, 2 JA 3

1 LUKU

Vyöhyke 1

Saksa

Ems	Linjalta, joka yhdistää entisen Greetsielin majakan ja sataman sisääntuloväylän lännenpuoleisen laiturin Eemshavenissa, merelle päin pisteeseen 53° 30′ pohjoista leveyttä ja 6° 45′ itäistä pituutta asti eli Alte Emsin kuivalastialusten uudelleenlastauspaikalta vähän merelle päin ([1])

([1]) Toiseen valtioon sijoittautuneisiin aluksiin sovelletaan 8 päivänä huhtikuuta 1960 tehdyn Emsin ja Dollartin sopimuksen 32 artiklaa (BGBl. 1963 II, s. 602).

Ranska

Gironde joen ja meren rajalinjalta, joka kulkee Pointe de Gravesta Pointe de Suzaciin, linjalle, joka yhdistää Pointe de Graven ja Pontillacin itäkärjen

Loire joen ja meren rajalinjalta, joka kulkee Pointe de Mindinista Pointe de Penhoëtiin, linjalle, joka yhdistää Pointe du Pointeaun padon majakan Saint-Nazairessa sijaitsevaan Villès-Martinin majakkaan

Seine joen ja meren rajalinjalta (jonka määrittelee linja, joka alkaa oikealta rannalta Cap du Hodesta ja päättyy vasemmalle rannalle kohtaan, jossa suunniteltu pato yhdistyy rantaan alavirtaan Berville-sur-Meristä) rajalinjalle, joka muodostuu 245 asteen suuntaan kulkevasta linjasta, joka alkaa Sainte-Adressen majakalta ja ulottuu aina Greenwichin meridiaanin leikkauspisteeseen asti Tästä leikkauspisteestä rajalinjaa jatketaan linjalla, joka kulkee pohjois–etelä-suunnassa leikkauspisteeseen Honfleurin länsipuolella sijaitsevasta Falaise des Fondsin majakasta itä–länsi-suunnassa kulkevan linjan kanssa

Rhônen suistoalue

Golfe du Fos: vyöhykkeen 3 pohjois- ja itärajalta murtoviivalle, joka alkaa Canal Saint-Louis'n padon majakalta ja kulkee They de la Gracieusen pohjoispoijun ja Lavéran länsipoijun kautta Pointe de Bonnieulle

Etang de Berren eteläosa Martiguesin (Brise Lamesin kärjen) ja La Pointen sataman (pohjoispadon pään) välissä

Puola

Pommerinlahden osa, joka jää Rügenin saarella olevan Nord Perdin ja Niechorzen majakan yhdistävän linjan eteläpuolelle

Gdańskinlahden osa, joka jää Helin majakan ja Baltijskin sataman sisääntuloväylän poijun yhdistävän linjan eteläpuolelle

Ruotsi

Vänern, joka rajoittuu etelässä Bastugrundenin merimerkin kautta kulkevaan leveyspiiriin

Vättern

▼M4

Brofjorden – Donsö

Alue, joka rajoittuu mannermaahan tai vyöhykkeen 2 tai 3 rajaan Grötön eteläisimmästä pisteestä Rivön majakalle Gåsön läntisimmän pisteen, Härmanön pohjoisimman pisteen, Härmanö huvudin, Vedholmenin, Danholmenin, Mollönin keskustan, Räbbehuvudin majakan, Sankt Olovin alemman majakan, Flatholmenin kaakkoisimman osan, Åstolin majakan, Marstrandin majakan, Sälön majakan, Kågholmenin alemman majakan, Tynneskärin majakan, Buskärs Knöten majakan, ja Rivön ylemmän majakan kautta kulkevaan linjaan

Pohjoinen Öregrundsgrepen

Mannermaan ja Gräsön välinen alue, joka rajoittuu pohjoisessa Engelska grundet -majakan kautta kulkevaan leveyspiiriin ja etelässä Öregrundin ylemmän linjaloiston kautta kulkevaan pituuspiiriin

Söderarm – Sandhamn

Alue, joka rajoittuu vyöhykkeen 2 rajaan ja Tyvön linjaloistosta Söderarmin majakan, Söderarmin pilottisataman ylemmän linjaloiston, ja Prästkobbenin majakan kautta Korsön merimerkkiin kulkevaan linjaan

Jungfrufjärden

Alue, joka rajoittuu mannermaahan tai vyöhykkeen 2 rajaan sekä Nämdön läntisimmästä pisteestä Mörtö-Bunsön läntisimmän pisteen kautta Ornöhuvudin merimerkille kulkevaan linjaan

Mysingen – Landsort

Alue, joka rajoittuu vyöhykkeen 2 rajaan sekä Utön majakasta Nåttarön eteläisimmän pisteen, Måsknuvin majakan ja Vikstenin majakan kautta Landsortin majakalle kulkevaan linjaan

Landsort – Arkö

Alue, joka rajoittuu mantereeseen tai vyöhykkeen 2 tai 3 rajoihin sekä Landsortin majakasta Enskärin ja Norra Kränkanin majakan eteläisimmän pisteen kautta Marö Kupaan kulkevaan linjaan

Valdemarsvikenin lahti ja Grytin saaristo

Alue, joka rajoittuu mantereeseen tai vyöhykkeen 2 rajoihin sekä Gubbö Kupan merimerkistä Häradsskärin majakan ja Hägerökartenin majakan kautta Kvädön eteläisimpään pisteeseen kulkevaan linjaan

Pohjoinen Kalmarinsalmi – Västervik

Alue, joka rajoittuu mantereeseen ja Hallmare Skackelista Aleskärin majakan, Idön majakan, Idö Stångskärin majakan, Strupö Ljungskärin majakan, sijainti N 57 20,0 E016 48,0, ja Enerumsgrundin länsiosan kardinaalipoijun kautta Öölannin pohjoisimpaan pisteeseen kautta kulkevaan linjaan ja edelleen Öölannin länsirannikkoon ja etelässä leveyspiiriin N 56° 15,00

Eteläinen Kalmarinsalmi

Mannermaan ja Öölannin välinen alue, joka rajoittuu pohjoisessa Dunön pisteestä (mantereella) Bejershamniin Öölannissa ja etelässä leveyspiiriin N 56° 15,00

▼M4

Vyöhyke 2

Tšekki

Lipnon patojärvi

Saksa

Ems	Linjalta, joka kulkee Emsin poikki lähellä Papenburgin sataman sisääntuloväylää entisen Diemenin pumppuaseman ja Halten patoaukon välistä, linjalle, joka yhdistää entisen Greetsielin majakan ja sataman sisääntuloväylän lännenpuoleisen laiturin Eemshavenissa ([1])
Leda	Leerin merisulun ulkosataman sisääntuloväylältä Emsissä sijaitsevalle suulle
Jade	Entisen Schilligin risteysloiston ja Langwardenin kirkontornin yhdistävästä linjasta maihin päin
Weser	Bremenin rautatiesillan luoteisreunalta Langwardenin ja Cappelin kirkontornit yhdistävälle linjalle, mukaan luettuina Weserin sivuhaarat Rekumer Loch, Rechter Nebenarm ja Schweiburg
Hunte	Oldenburgissa 140 m alavirtaan Amalienbrückesta sijaitsevasta linjasta Weserissä sijaitsevalle suulle
Lesum	Hammen ja Wümmen yhtymäkohdasta (km 0,00) Weserissä sijaitsevalle suulle
Elbe	Hampurin sataman alarajalta linjalle, joka yhdistää Dösen kugelbake-merimerkin ja Friedrichskoogin padon (Dieksand) länsireunan, mukaan luettuina — Mühlenberger Loch — Ruthenstrom (km:stä 3,75 Elbessä sijaitsevalle suulle) — Elben sivuhaarat: — Hahnöfer Nebenelbe (Elben jatkeena oleva viitoitettu osuus km 635,00 – km 644,00) — Lühesander Süderelbe (Elben jatkeena oleva viitoitettu osuus km 646,50 – km 650,50) — Bützflether Süderelbe (km:stä 0,69 Elbessä sijaitsevalle suulle) — Lühesander Süderelbe (Elben jatkeena oleva viitoitettu osuus km 653,00 – km 658,00) — Hahnöfer Nebenelbe (Elben jatkeena oleva viitoitettu osuus km 659,00 – km 664,00) — Schwarztonnensander Nebenelbe (Elben jatkeena oleva viitoitettu osuus km 661,00 – km 664,00) — Wischhafener Süderelbe (km:stä 8,03 Elbessä sijaitsevalle suulle) — Glückstädter Nebenelbe (Elben jatkeena oleva viitoitettu osuus km 672,00 – km 676,00).

▼M4

Este	Buxtehuden sulun (km 0,25) alavirralta Elbessä sijaitsevalle suulle
Lühe	Horneburgissa sijaitsevan Aumühlen alavirralta (km 0,00) Elbessä sijaitsevalle suulle
Schwinge	Stadessa sijaitsevan Salztorin sulun pohjoisreunalta Elbessä sijaitsevalle suulle
Pinnau	Pinnebergin rautatiesillan lounaisreunalta Elbessä sijaitsevalle suulle
Krückau	Elmshornissa sijaitsevan Wedenkampin maantiesillan lounaisreunalta Elbessä sijaitsevalle suulle
Stör	Rensingin vuorovesimittarilta Elbessä sijaitsevalle suulle
Freiburger Hafenpriel	Freiburg an der Elben sulun itäreunalta Elbessä sijaitsevalle suulle
Oste	Sijainnista, joka on 210 m ylävirtaan Osten padon yli kulkevan maantiesillan keskiviivasta (km 69,36), Elbessä sijaitsevalle suulle
Meldorfer Bucht	Maihin päin Friedrichskoogin padon länsireunan (Dieksand) ja Büsumin läntisen laiturin pään yhdistävästä linjasta
Eider	Gieselaun kanavan suun yläjuoksulta (km 22,64) linnoituksen (Tränke) puolivälin ja Vollerwiekin kirkontornin väliselle linjalle
Gieselaun kanava	Eiderissa sijaitsevalta suulta Nord-Ostsee-Kanalissa (Kielin kanavassa) sijaitsevalle suulle
Flensburger Förde	Maihin päin Kegnäsin majakan ja Birknackin yhdistävästä linjasta ja pohjoiseen Flensburger Fördessä sijaitsevalle Saksan ja Tanskan rajalle
Schlei	Schleimünden laiturien päät yhdistävästä linjasta maihin päin
Eckernförder Bucht	Boknis-Eckin ja lähellä Dänisch-Nienhofia sijaitsevan mantereen koilliskärjen yhdistävästä linjasta maihin päin
Kieler Förde	Bülkin majakan ja Laboen laivastomuistomerkin yhdistävästä linjasta maihin päin
Nord-Ostsee-Kanal, mukaan lukien Audorfer See ja Schirnauer See	Linjalta, joka yhdistää Brunsbüttelin laiturien päät, linjalle, joka yhdistää Kiel-Holtenaun saapumisvalot, mukaan lukien Borgstedter See ja Enge, Flemhuder See ja Achterwehrerin kanava

▼M4

Trave	Lyypekissä sijaitsevan rautatienostosillan luoteisreunasta, mukaan luettuina Pötenitzer Wiek ja Dassower See, linjalle, joka yhdistää Travemünden eteläisen sisemmän laiturin ja pohjoisen ulomman laiturin päät
Wismarbucht, mukaan lukien Kirchsee, Breitling, Salzhaff ja Wismarin satama-alue	Alue ulottuu merelle päin Hoher Wieschendorf Hukin ja Timmendorfin majakan yhdistävälle linjalle ja Poelin saarella olevan Gollwitzin majakan ja Wustrowin niemen eteläkärjen yhdistävälle linjalle saakka
Warnow ja Unterwarnow mukaan luettuina Breitling ja sivuhaarat (lukuun ottamatta Badewieseninselin länsipuolista sivuhaaraa)	Rostock-Stralsundin rautatiesillan eteläreunasta linjalle, joka yhdistää Rostock-Warnemünden läntisen laiturin pohjoispään ja itäisen laiturin pohjoispään
Vesialueet, jotka rajoittuvat mannermaahan, Darßin ja Zingstin niemiin sekä Bockin, Hiddenseen ja Rügenin saariin (mukaan luettuna Stralsundin satama-alue)	Rajoittuu merelle päin seuraavasti: — Zingstin niemen ja Bockin saaren välillä: leveyspiiri 54° 26′ 42″ — Bockin ja Hiddenseen saarten välillä: Bockin saaren pohjoiskärjen ja Hiddenseen saaren eteläkärjen yhdistävä linja — Hiddenseen saaren ja Rügenin saaren (Bug) välillä: Neubessinin kaakkoiskärjen ja Buger Hakenin yhdistävä linja
Greifswalder Bodden ja Greifswaldin satama-alue (mukaan luettuna Ryck)	Greifswaldissa Steinbecker Brücken itäreunasta linjalle, joka yhdistää Thiessower Hakenin (Südperd) itäkärjen ja Rudenin saaren itäkärjen, ja Usedomin saaren pohjoiskärkeen (54° 10′ 37″ pohjoista leveyttä, 13° 47′ 51″ itäistä pituutta) asti
Vesialueet, jotka rajoittuvat mannermaahan ja Usedomin saareen (Peenestrom, mukaan lukien Wolgasterin satama-alue, Achterwasser, Stettiner Haff)	Itään Saksan ja Puolan väliselle rajalle saakka Stettiner Haffissa
Uecker	Ueckermündessä sijaitsevan maantiesillan lounaisreunasta linjalle, joka yhdistää merenpuoleisten laiturien päät

([1]) Toiseen valtioon sijoittautuneisiin aluksiin sovelletaan 8 päivänä huhtikuuta 1960 tehdyn Emsin ja Dollartin sopimuksen 32 artiklaa (BGBl. 1963 II, s. 602).

Ranska

Gironde kilometripisteestä 48,50 Ile de Patiras'n alakärjen kautta meren ja joen rajalinjalle, joka yhdistää Pointe de Graven ja Pointe de Suzacin

Loire Cordemais'sta (kilometripiste 25) joen ja meren rajalinjalle, joka yhdistää Pointe de Mindinin ja Pointe de Penhoëtin

Seine Tancarvillen kanavan alusta joen ja meren rajalinjalle, joka yhdistää oikealla rannalla olevan Cap du Hoden vasemmalla rannalla olevaan kohtaan, jossa suunniteltu pato yhtyy rantaan alavirtaan Berville-sur-Meristä

Vilaine Arzalin padolta joen ja meren rajalinjalle, joka yhdistää Pointe du Scalin ja Pointe du Moustoirin

Genevenjärvi

▼**M4**

Unkari

Balaton

Alankomaat

Dollard

Eems

Waddenzee: mukaan luettuina yhteydet Pohjanmereen

IJsselmeer: mukaan luettuina Markermeer ja IJmeer, mutta lukuun ottamatta Gouwzeeta

Nieuwe Waterweg ja Scheur

Calandkanaal länteen Benelux-satamasta

Hollands Diep

Breeddiep, Beerkanaal ja siihen liittyvät satamat

Haringvliet ja Vuile Gat: mukaan luettuina yhtäältä Goeree-Overflakkeen ja toisaalta Voorne-Puttenin ja Hoeksche Waardin väliset vesitiet

Hellegat

Volkerak

Krammer

Grevelingenmeer ja Brouwershavensche Gat: mukaan luettuina kaikki vesitiet Schouwen-Duivelandin ja Goeree-Overflakkeen välillä

Keten, Mastgat, Zijpe, Krabbenkreek, Itä-Scheldt ja Roompot: mukaan luettuina yhtäältä Walcheren, Noord-Bevelandin ja Zuid-Bevelandin ja toisaalta Schouwen-Duivelandin ja Tholenin väliset vesitiet, lukuun ottamatta Scheldt-Rein-kanavaa

Scheldt ja Länsi-Scheldt ja sen suu merelle: mukaan luettuina yhtäältä Zeeland Flandersin ja toisaalta Walcherenin ja Zuid-Bevelandin väliset vesitiet, lukuun ottamatta Scheldt-Rein-kanavaa

Puola

Szczecininlahti

Kamieńinlahti

Veikselinlahti

Puckinlahti

Włocławskin tekojärvi

Śniardwy-järvi

Niegocin-järvi

Mamry-järvi

▼M4

Ruotsi

Lysekil – Orust – Tjörn

Alue, joka rajoittuu mantereeseen ja Lysekilissä sijaitsevasta Släggöstä Skaftölandetiin 170 asteen kulmassa kulkevaan linjaan, Islandsbergin majakalta Lavösundiin kulkevaan linjaan, Lyrin majakalta 300 asteen kulmassa mantereelle itään Mollösundista kulkevaan linjaan, Lyrin eteläisimmästä pisteestä Björholmeniin kulkevaan linjaan ja Hakefjordenin pohjoisosassa leveyspiiristä N 58 01,00 muodostuvaan linjaan

Göteborgin eteläinen saaristo

Alue, joka rajoittuu mannermaahan tai vyöhykkeen 3 rajaan sekä Arendalin sataman läntisestä pisteestä Knippelholmenin, Rivön majakan, Rivön ylemmän majakan, Känsön tornin merimerkin, Kårholmenin majakan, ja Rättarensin linjaloiston kautta Askims Nabbelle kulkevaan linjaan

Öregrund – Norrtälje

Mannermaan ja Gräsön välinen alue, joka rajoittuu pohjoisessa Öregrundin linjaloiston kautta kulkevaan pituuspiiriin ja merta kohti Äspskäretin ja Råstensudden majakan väliseen linjaan, Singsundetin halki kulkevaan linjaan, Fygdströmmenin halki kulkeviin siltoihin, Dejeuddenista Arholman majakan kautta Tyvön majakalle kulkevaan linjaan

Norrtälje – Nämdö

Alue, joka rajoittuu vyöhykkeen 2 tai 3 rajoihin ja Tyvön majakasta Idskärskobbenin majakan, Svartlögan läntisimmän pisteen, Stenkobbsgrundin majakan, Korsån merimerkin ja Nämdön läntisimmän pisteen kautta Björnön eteläisimpään pisteeseen kulkevaan linjaan

Dalarö – Torö

Alue, joka rajoittuu mantereeseen ja Klacknäsetistä Ornöhuvudin merimerkin, Ornössä sijaitsevan Näsetin, Utön pohjoisimman pisteen, Utön majakan, Älvsnabbenin majakan, Norra Stegholmenin, Yttre Gårdenin, Järflottanin Valsuddenin ja Järflottanin Långsuddenin kautta Torön itäisimpään pisteeseen kulkevaan linjaan

Torö – Oxelösund

Alue, joka rajoittuu mantereeseen tai vyöhykkeen 3 rajaan ja Torön kirkolta Fifångan majakan, Kockehällanin majakan, Lackan tornin, Kittelön itäisimmän pisteen, Trutbådanin majakan, Betenin majakan ja Femörehuvudin merimerkin kautta Svartuddeniin Kungshamnin ylemmän majakan pohjoispuolelle kulkevaan linjaan

Bråviken, Slätbaken ja Itä-Götanmaan saaristo

Alue, joka rajoittuu mantereeseen (Bråvikenin länsiosassa Norrköpingissä sijaitsevalta Hamnbronin sillalta; Slätbakenin länsiosassa Memin sululta) ja Gullängsbergetin majakalta Arkön merimerkin, Marö Kupan, Kupa Klintin merimerkin, Birkskärin läntisimmän pisteen ja Gubbö Kupan merimerkin kautta Dalauddeen Orrenista etelään kulkevaan linjaan

Keskinen Kalmarinsalmi

Alue, joka rajoittuu lännessä mantereeseen, idässä Öölantiin, pohjoisessa leveyspiiriin N 56° 51,00′ ja etelässä Dunön pisteestä (mantereella) Bejershamniin Öölannissa kulkevaan linjaan

▼M4

2 LUKU

Vyöhyke 3

Belgia

Merellinen Schelde (Antwerpenin avoimesta ankkuripaikasta alavirtaan)

Bulgaria

Tonava: 845,650 joki-km – 374,100 joki-km

Tšekki

Patojärvet: Brněnská (Kníničky), Jesenice, Nechranice, Orlík, Rozkoš, Slapy, Těrlicko, Žermanice ja Nové Mlýny III

Hiekkapohjaiset soranottopaikkoihin syntyneet järvet: Ostrožná Nová Ves ja Tovačov

Saksa

Tonava	Kelheimista (km 2 414,72) Saksan ja Itävallan rajalle Jochensteiniin
Rein mukaan lukien Lampertheimer Altrhein (km:stä 4,75 Reiniin), Altrhein Stockstadt-Erfelden (km:stä 9,80 Reiniin)	Saksan ja Sveitsin rajalta Baselista Saksan ja Alankomaiden rajalle Millingenin kohdalla
Elbe (Norderelbe), mukaan lukien Süderelbe ja Köhlbrand	Elbe-Seiten-kanavan suulta Hampurin sataman alarajalle
Müritz	

Ranska

Adour Bec du Gavesta merelle;

Aulne Châteaulinin sululta joen ja meren rajalinjalle, jota määrittää Passage de Rosnoën

Blavet Pontivysta Pont du Bonhommeen

Calais'n kanava;

Charente Tonnay-Charentessa sijatsevalta sillalta joen ja meren rajalinjalle, joka kulkee vasemmalla rannalla olevan alavirran puoleisen merkkivalon keskikohdasta Fort de la Pointen keskikohtaan

Dordogne yhtymäkohdasta Lidoiren kanssa Bec d'Ambsiin

Garonne Castet en Dorthessa sijaitsevalta sillalta Bec d'Ambsiin

Gironde Bec d'Ambsista kilometripisteessä 48,50 sijaitsevalle poikittaislinjalle, joka kulkee Ile de Patiras'n alakärjen kautta

Hérault Bessanin satamasta merelle vuorovesitasanteen ylärajaan asti

▼**M4**

Isle yhtymäkohdasta Dronnen kanssa yhtymäkohtaan Dordognen kanssa

Loire yhtymäkohdasta Mainen kanssa Cordemais'hen (kilometripiste 25)

Marne Bonneuil'n sillalta (kilometripiste 169–900) ja St Maurin sululta yhtymäkohtaan Seinen kanssa

Rein

Nive Ustaritzissa sijaitsevalta Haïtzen padolta yhtymäkohtaan Adourin kanssa

Oise Janvillen sululta yhtymäkohtaan Seinen kanssa

Orb Sérignanista merelle vuorovesitasanteen ylärajaan asti

Rhône Sveitsin rajalta merelle Petit Rhônea lukuun ottamatta

Saône Chalon-sur-Saônessa sijaitsevalta Pont de Bourgogne -sillalta yhtymäkohtaan Rhônen kanssa

Seine Nogent-sur-Seinessä sijaitsevalta sululta Tancarvillen kanavan alkuun

Sèvre Niortaise Maransin sululta joen ja meren rajalinjalle, joka lähtee kohtisuoraan joen suulla sijaitsevan vartiotuvan kohdalta

Somme Abbevillessa sijaitsevan Pont de la Portelette -sillan alapuolelta Noyellesin ja Saint-Valéry-sur-Sommen väliselle rautatiesillalle

Vilaine Redonista (kilometripiste 89,345) Arzalin padolle

Amance-järvi

Annecy-järvi

Biscarosse-järvi

Bourget-järvi

Carcans-järvi

Cazaux-järvi

Der-Chantecoq-järvi

Guerlédan-järvi

Hourtin-järvi

Lacanau-järvi

Orient-järvi

Pareloup-järvi

Parentis-järvi

Sanguinet-järvi

Serre-Ponçon-järvi

Temple-järvi

▼**M4**

Kroatia

Tonava: 1 295 + 500 joki-km – 1 433 + 100 joki-km

Dráva-joki: 0 joki-km – 198 + 600 joki-km

Sava-joki: 210 + 800 joki-km – 594 + 000 joki-km

Kupa-joki: 0 joki-km – 5 + 900 joki-km

Una-joki: 0 joki-km – 15 joki-km

Unkari

Tonava: 1 812 joki-km – 1 433 joki-km

Tonava Moson: 14 joki-km – 0 joki-km

Tonava Szentendre: 32 joki-km – 0 joki-km

Tonava Ráckeve: 58 joki-km – 0 joki-km

Tisza-joki: 685 joki-km – 160 joki-km

Dráva-joki: 198 joki-km – 70 joki-km

Bodrog-joki: 51 joki-km – 0 joki-km

Kettős-Körös-joki: 23 joki-km – 0 joki-km

Hármas-Körös-joki: 91 joki-km – 0 joki-km

Sió-kanava: 23 joki-km – 0 joki-km

Velence-järvi

Fertő-järvi

Alankomaat

Rein

Sneekermeer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Slotermeer, Tjeukemeer, Beulakkerwijde, Belterwijde, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartemeer, Veluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, Buiten IJ, Afgesloten IJ, Noordzeekanaal, IJmuidenin satama, Rotterdamin satama-alue, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden Merwede, Nieuwe Merwede, Dordische Kil, Boven Merwede, Waal, Bijlandschin kanava, Boven Rijn, Pannersdenschin kanava, Geldersche IJssel, Neder Rijn, Lek, Amsterdam-Rein-kanava, Veerse Meer, Schelde-Rein-kanava Volkerakin suulle asti, Amer, Bergsche Maas, Maas Venlon alapuolella, Gooimeer, Europort, Calandkanaal (Benelux-satamasta itään), Hartelkanaal

Itävalta

Tonava: Saksan rajalta Slovakian rajalle

Inn: suulta Passau-Inglingin voimalaitokselle

Traun: suulta km:lle 1,80

Enns: suulta km:lle 2,70

March: suulta km:lle 6,00

▼**M4**

Puola

Biebrza-joki Augustowski-kanavan suulta Narew-joen suulle

Brda-joki Bydgoski-kanavan yhtymäkohdasta Bydgoszczissa Veiksel-joen suulle

Bug-joki Muchawiec-joen suulta Narew-joen suulle

Dąbie-järvi sisäisen merivesialueen rajalle

Augustowski-kanava Biebrza-joen yhtymäkohdasta valtion rajalle ja kyseisen kanavan varrella olevat järvet

Bartnicki-kanava Ruda Woda -järveltä Bartężek-järvelle sekä Bartężek-järvi

Bydgoski-kanava

Elbląski-kanava Druzno-järveltä Jeziorak-järvelle ja Szeląg Wielki -järvi, mukaan luettuina nämä järvet ja kanavan varrella olevat järvet, sekä sivureitti Zalewon suuntaan Jeziorak-järveltä Ewingi-järvelle, järvet mukaan luettuina

Gliwicki-kanava ja Kędzierzyński-kanava

Jagielloński-kanava Elbląg-joen yhtymäkohdasta Nogat-joelle

Łączański-kanava

Śleśiński-kanava ja kanavan varrella sijaitsevat järvet sekä Gopło-järvi

Żerański-kanava

Martwa Veiksel -joki Veiksel-joelta Przegalinassa sisäisen merivesialueen rajalle

Narew-joki Biebrza-joen suulta Veiksel-joen suulle sekä Zegrzyński-järvi

Nogat-joki Veiksel-joelta Veikselinlahden suulle

Noteć-joki (ylempi) Gopło-järveltä Górnonotecki-kanavan yhtymäkohtaan ja Górnonotecki-kanava ja Noteć-joki (alempi) Bydgoski-kanavan yhtymäkohdasta Warta-joen suulle

Nysa Łużycka -joki Gubinista Oder-joen suulle

Oder-joki Racibórzin kaupungista Oder-joen itäisen osan yhtymäkohtaan, joka muuttuu Regalica-joeksi Klucz-Ustowon kanavasta, ja kyseinen joki ja sen sivuhaarat Dąbie-järvelle sekä Oder-joen sivureitti Opatowicen sululta Wrocławin kaupungin sululle

Oder-joen läntinen osa Widuchowan padolta (704,1 km Oder-jokea) sisäisen merivesialueen rajalle ja sivuhaarat sekä Klucz-Ustowo-kanava, joka yhdistää Oder-joen itäisen osan Oder-joen läntiseen osaan

Parnica-joki ja Parnicki-kanava Oder-joen läntisestä osasta sisäisen merivesialueen rajalle

▼M4

Pisa-joki Roś-järveltä Narew-joen suulle

Szkarpawa-joki Veiksel-joelta Veikselinlahden suulle

Warta-joki Ślesiński-järveltä Oder-joen suulle

Masurian järvialueen järjestelmä, joka käsittää jokien ja kanavien yhdistämät sisävedet, jotka muodostavat pääväylän Roś-järveltä (tämä mukaan luettuna) Piszissä Węgorzewski-kanavalle (kanava mukaan luettuna) Węgorzewossa, sekä seuraavat järvet: Seksty, Mikołajskie, Tałty, Tałtowisko, Kotek, Szymon, Szymoneckie, Jagodne, Boczne, Tajty, Kisajno, Dargin, Łabap, Kirsajty ja Święcajty, sekä Giżycki-kanava ja Niegociński-kanava sekä Piękna Góran kanava, sekä Ryńskie-järven sivureitti (tämä mukaan luettuna) Rynissa Nidzkie-järvelle (3 kilometriin asti, joka toimii Nidzkie-järven altaan rajana), sekä seuraavat järvet: Bełdany, Guzianka Mała ja Guzianka Wielka

Veiksel-joki Przemsza-joen suulta Łączański-kanavan yhtymäkohtaan ja kyseiseltä kanavalta Skawinassa Veiksel-joen suulle Gdańskinlahteen, lukuun ottamatta Włocławski-allasta

Romania

Tonava: Serbian ja Romanian väliseltä rajalta (km 1 075) Mustallemerelle Sulinaan johtavan haaran kohdassa.

Tonava–Mustameri-kanava (pituus 64,410 kilometriä): Tonavan yhtymäkohdasta, joka sijaitsee 299,300 kilometriä Tonavaa pitkin Cernavodăssa (vastaavasti 64,410 km kanavaa pitkin), Constanta-Sud Agigea-satamaan (kanavan 0-kohta),

Poarta Albă–Midia Năvodari -kanava (pituus 34,600 km): Tonava–Mustameri-kanavan yhtymäkohdasta 29,410 kilometrin kohdalla Poarta Albăssa (vastaavasti 27,500 kilometriä kanavaa pitkin) Midian satamaan (kanavan 0-kohta)

Slovakia

Tonava: 1 880,26 joki-km – 1 708,20 joki-km

Tonavan kanava: 1 851,75 joki-km – 1 811,00 joki-km

Váh-joki: 0,00 joki-km – 70,00 joki-km

Morava-joki: 0,00 joki-km – 6,00 joki-km

Bodrog-joki: 49,68 joki-km – 64,85 joki-km

Patojärvet: Oravská Priehrada, Liptovská Mara, Zemplínska Šírava

Ruotsi

Mälaren

Saltsjön, Tukholman ja Värmölandetin satamat

Mälarenin ulkoalueet Tukholmassa Norrströmissä, Slussenissa ja Hammarbyslussenissa, jotka rajoittuvat mantereeseen ja Lidingöbron-siltaan sekä Elfviksgrundin majakan halki 135–315 asteen kulmassa kulkevaan linjaan, Mellangårdsholmenin ja Högklevsuddenin välillä Baggensfjärdenissä kulkevaan linjaan, Örsundetiin Ingaröön ja Fågelbrolandetin välillä, Rönnäsuddista Tegelhällanin ja Runön majakan kautta Talattaan Djurössa kulkevaan linjaan, Vindöströmin halki Vindön ja Värmdölandetin välillä kulkevaan linjaan ja näiden lisäksi alueen saariin

▼**M4**

Södertäljen kanava ja Södertäljen satamat

Södertäljen kanava ja Södertäljen satamat, jotka rajoittuvat pohjoisessa Södertäljen sulkuun ja etelässä leveyspiiriin N 59° 09′ 00″

Trollhätte-kanava, Göta-joki ja Nordre-joki

Alue, joka ulottuu Vänernin eteläosassa sijaitsevan Bastugrundin merimerkin kautta kulkevalta leveyspiiriltä Älvsborgin sillalle ja Nordre-joella pituuspiirin E 11° 45′ 00″ kautta

Göta-kanava

Idässä Memin sululta Motala-sillalle, mukaan lukien Asplången-järvi, Roxen-järvi ja Boren-järvi; lännessä pituuspiiriltä Rödesund Norra Yttren majakan kautta Sjötorpin sululle Karlsborgissa, mukaan lukien järvijärjestelmä, jonka halki kanava kulkee

▼**M5**

LIITE II

VYÖHYKKEIDEN 1, 2, 3 JA 4 SISÄVESIVÄYLILLÄ LIIKENNÖIVIEN KULKUNEUVOJEN TEKNISET VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

Kulkuneuvoihin sovellettavat tekniset vaatimukset ovat ne, jotka on esitetty ES-TRIN-normissa 2025/1.

▼B

LIITE III

SEIKAT, JOIDEN OSALTA VYÖHYKKEIDEN 1 JA 2 SISÄVESIVÄYLILLÄ JA VYÖHYKKEEN 3 YHTEYDETTÖMILLÄ SISÄVESIVÄYLILLÄ LIIKENNÖIVILLE KULKUNEUVOILLE VOIDAAN ASETTAA TEKNISIÄ LISÄVAATIMUKSIA

Jäsenvaltion tämän direktiivin 23 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti asettamat mahdolliset tekniset lisävaatimukset, jotka koskevat kyseisen jäsenvaltion alueella liikennöiviä kulkuneuvoja, on rajoitettava seuraaviin seikkoihin:

1. Määritelmät

   — Jotka ovat tarpeen lisävaatimusten ymmärtämiseksi

▼M1

2. Lujuus ja vakavuus

   — Rakenteen vahvistaminen ja vakavuus

   — Hyväksytyn luokituslaitoksen antama todistus

▼B

3. Turvallisuusväli ja varalaita

   — Varalaita

   — Turvallisuusväli

4. Rungon aukkojen ja kansirakenteiden vesitiiviys

   — Kansirakenteet

   — Ovet

   — Ikkunat ja valoarkut

   — Lastiruuman luukut

   — Muut aukot (ilmanvaihtoputket, pakokaasuputket jne.)

5. Varusteet

   — Ankkurit ja ankkurikettingit

   — Kulkuvalot

   — Äänimerkit

   — Kompassi

   — Tutka

   — Lähetin- ja vastaanotinlaitteistot

   — Hengenpelastusvälineet

   — Merikarttojen saatavuus

6. Matkustaja-aluksia koskevat lisäsäännökset

   — Vakavuus (tuulen voimakkuus, perusteet)

   — Hengenpelastusvälineet

   — Varalaita

   — Turvallisuusväli

   — Näkyvyys ohjaushytistä

7. Kytkyeet ja konttien kuljetus

   — Työntöalus–työntöproomu-kytkennät

   — Kontteja kuljettavien kulkuneuvojen tai työntöproomujen vakavuus

▼**M1**

8. Koneistot

— Ohjausjärjestelmät

— Potkuriakselit ja niiden lisälaitteet

— Kuljetuskoneisto, kytkin ja niiden lisälaitteet

— Keulapotkuri

— Tyhjennysjärjestelmät ja palonsammutuslaitteet

— Varavirtalähteet ja sähkölaitteet

— Hyväksytyn luokituslaitoksen antama todistus

▼B

LIITE IV

SEIKAT, JOIDEN OSALTA VYÖHYKKEIDEN 3 JA 4 SISÄVESIVÄYLILLÄ LIIKENNÖIVIEN KULKUNEUVOJEN TEKNISIÄ VAATIMUKSIA VOIDAAN LIEVENTÄÄ

Jäsenvaltion tämän direktiivin 23 artiklan 4 kohdan nojalla sallimat teknisten vaatimusten lievennykset kyseisen jäsenvaltion alueella ainoastaan vyöhykkeen 3 tai 4 vesiväylillä liikennöiville aluksille on rajoitettava seuraaviin:

Vyöhyke 3

— Ankkurilaitteet, mukaan luettuna ankkurikettinkien pituus

— Nopeus (eteenpäin ajettaessa)

— Yhteispelastusvälineet

— Kahden osaston täyttymisen kestäminen

— Näkyvyys ohjaushytistä

Vyöhyke 4

— Ankkurilaitteet, mukaan luettuna ankkurikettinkien pituus

— Nopeus (eteenpäin ajettaessa)

— Hengenpelastuslaitteet

— Kahden osaston täyttymisen kestäminen

— Näkyvyys ohjaushytistä

— Toinen itsenäinen käyttövoimajärjestelmä

▼B

LIITE V

YKSITYISKOHTAISET MENETTELYSÄÄNNÖKSET

2.01 artikla

Tarkastuselimet

1. Jäsenvaltioiden on perustettava tarkastuselimiä.

2. Tarkastuselinten on koostuttava puheenjohtajasta ja asiantuntijoista.

Asiantuntijoiksi on jokaiseen tarkastuselimeen kutsuttava vähintään

a) yksi sisävesiliikenteestä vastaavan hallinnonalan virkamies;

b) yksi sisävesialusten ja niiden koneiden suunnittelun asiantuntija;

▼M1

c) yksi merenkulun asiantuntija, jolla on sisävesiväylien alusten kuljettamisen pätevyyskirja, jolla haltija valtuutetaan ohjaamaan tarkastettavaa alusta;

d) perinnealusten asiantuntija perinnealusten tarkastusta varten.

▼B

3. Sen jäsenvaltion viranomaisten, johon tarkastuselin perustetaan, on nimettävä elimen puheenjohtaja ja asiantuntijat. Puheenjohtajan ja asiantuntijoiden on tehtäviinsä ryhtyessään vakuutettava kirjallisesti, että he hoitavat tehtäviään täysin riippumattomalla tavalla. Virkamiehiltä ei edellytetä tällaista vakuutusta.

4. Tarkastuselimet voivat kutsua avukseen erityisasiantuntijoita soveltuvien kansallisten säännösten mukaisesti.

2.02 artikla

(ei tekstiä)

2.03 artikla

Kulkuneuvon esittäminen tarkastukseen

1. Omistajan tai tämän edustajan on esitettävä kulkuneuvo tarkastusta varten lastaamattomana, puhdistettuna ja varustettuna. Omistajan on avustettava tarvittavassa määrin, esimerkiksi toimittamalla tarkoituksenmukainen laivavene, antamalla henkilökuntaa käyttöön ja paljastamalla sellaiset rungon tai laitteiden osat, joihin ei ole suoraa pääsyä tai jotka eivät ole näkyvillä.

2. Tarkastuselimen on tarkastettava kulkuneuvo ensimmäisen kerran telakalla. Tarkastus telakalla voidaan jättää suorittamatta, jos kulkuneuvolla on luokitustodistus tai hyväksytyn luokituslaitoksen antama todistus, jonka mukaan rakennustapa vastaa sen vaatimuksia, tai jos esitetystä todistuksesta käy ilmi, että toimivaltainen viranomainen on jo suorittanut tarkastuksen telakalla muuta tarkoitusta varten. Määräaikaistarkastuksessa tai tämän direktiivin 14 artiklassa tarkoitetussa tarkastuksessa tarkastuselin voi vaatia tarkastusta telakalla.

Tarkastuselimen on suoritettava koeajoja, jos moottorialusta tai kytkyettä tarkastetaan ensimmäistä kertaa tai jos kuljetus- tai ohjauslaitteisiin on tehty merkittäviä muutoksia.

3. Tarkastuselin voi vaatia ylimääräisiä toiminnallisia kokeita sekä täydentäviä asiakirjoja. Tätä säännöstä sovelletaan myös kulkuneuvon rakennusvaiheessa.

▼B

2.04 artikla

(ei tekstiä)

2.05 artikla

(ei tekstiä)

2.06 artikla

(ei tekstiä)

2.07 artikla

Unionin sisävesialustodistuksen merkinnät ja muutokset

1. Kulkuneuvon omistajan tai tämän edustajan on saatettava toimivaltaisen viranomaisen tietoon kaikki kulkuneuvon nimen muutokset, omistajanvaihdokset, kulkuneuvon mahdolliset uudelleen mittaukset sekä kaikki rekisteröinnin tai kotisataman muutokset ja lähetettävä unionin sisävesialustodistus kyseiselle viranomaiselle muutosten merkitsemistä varten.

2. Kaikki unionin sisävesialustodistuksen merkinnät ja muutokset voi tehdä mikä tahansa toimivaltainen viranomainen.

3. Kun toimivaltainen viranomainen tekee muutoksen tai merkinnän unionin sisävesialustodistukseen, sen on ilmoitettava tästä unionin sisävesialustodistuksen myöntäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle.

2.08 artikla

(ei tekstiä)

2.09 artikla

Määräaikaistarkastus

1. Kulkuneuvoille on tehtävä määräaikaistarkastus ennen niiden unionin sisävesialustodistuksen voimassaolon päättymistä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on tämän tarkastuksen tulosten perusteella vahvistettava unionin sisävesialustodistuksen uusi voimassaoloaika.

3. Voimassaoloaika on merkittävä unionin sisävesialustodistukseen ja ilmoitettava kyseisen unionin sisävesialustodistuksen myöntäneelle viranomaiselle.

4. Jos unionin sisävesialustodistuksen voimassaolon pidentämisen sijasta myönnetään uusi todistus, aikaisempi unionin sisävesialustodistus on palautettava sen myöntäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle.

2.10 artikla

Vapaaehtoinen tarkastus

Kulkuneuvon omistaja tai tämän edustaja voi milloin tahansa vapaaehtoisesti pyytää tarkastusta.

Tarkastuspyyntö on hyväksyttävä.

2.11 artikla

(ei tekstiä)

2.12 artikla

(ei tekstiä)

2.13 artikla

(ei tekstiä)

▼B

2.14 artikla

(ei tekstiä)

2.15 artikla

Kulut

Kulkuneuvon omistajan tai tämän edustajan on vastattava kaikista kulkuneuvon tarkastuksen ja unionin sisävesialustodistuksen myöntämisen aiheuttamista kustannuksista erityisen, kunkin jäsenvaltion laatiman kustannusjärjestelmän mukaisesti.

2.16 artikla

Tiedottaminen

Toimivaltainen viranomainen voi antaa tietoja unionin sisävesialustodistuksen sisällöstä henkilöille, jotka osoittavat, että heillä on perusteltu syy saada kyseiset tiedot, ja se voi toimittaa heille unionin sisävesialustodistuksista oikeiksi todistettuja otteita tai jäljennöksiä, jotka on merkittävä sellaisiksi.

2.17 artikla

Unionin sisävesialustodistusten rekisteri

1. Toimivaltaisten viranomaisten on säilytettävä alkuperäiset tai jäljennökset kaikista myöntämistään unionin sisävesialustodistuksista ja merkittävä niihin kaikki merkinnät ja muutokset sekä unionin sisävesialustodistusten peruutukset ja korvaamiset. Niiden on päivitettävä tämän direktiivin 17 artiklassa mainittu rekisteri vastaavasti.

2. Liikennöintiä helpottavien ja turvallisuutta ylläpitävien hallinnollisten toimien suorittamiseksi ja tämän liitteen 2.02–2.15 artiklan sekä tämän direktiivin 6, 9, 10, 13, 14, 15, 20, 21 ja 22 artiklan täytäntöönpanemiseksi liitteessä II esitetyn mallin mukaisesti rekisteriin annetaan lukuoikeus muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, Mannheimin yleissopimuksen sopimuspuolille ja, siltä osin kuin vastaava yksityisyyden taso taataan, kolmansille maille hallinnollisten sopimusten pohjalta.

2.18 artikla

Aluksen yksilöllinen eurooppalainen tunnistenumero

1. Aluksen yksilöllinen eurooppalainen tunnistenumero, jäljempänä ”ENI”, koostuu tämän direktiivin liitteen II mukaisesti kahdeksasta arabialaisesta numerosta.

2. Jollei kulkuneuvolla ole unionin sisävesialustodistuksen myöntämishetkellä ENI:a, sellaisen antaa sille sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa kulkuneuvo on rekisteröity tai jossa sen kotisatama sijaitsee.

   Sellaisista maista peräisin oleville kulkuneuvoille, joissa ENI:n antaminen ei ole mahdollista, unionin sisävesialustodistukseen merkittävän aluksen ENI:n antaa kyseisen unionin sisävesialustodistuksen myöntävä toimivaltainen viranomainen.

3. Saadakseen ENI:n kulkuneuvon omistajan tai tämän edustajan on jätettävä hakemus toimivaltaiselle viranomaiselle. Lisäksi omistaja tai tämän edustaja on vastuussa siitä, että unionin sisävesialustodistukseen merkitty ENI kiinnitetään kulkuneuvoon.

2.19 artikla

(ei tekstiä)

2.20 artikla

Ilmoitukset

Kunkin jäsenvaltion tai sen toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tai muille toimivaltaisille viranomaisille:

▼B

a) niiden teknisten tutkimuslaitosten nimet ja osoitteet, jotka yhdessä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa vastaavat liitteen II soveltamisesta;

b) tiedote, joka on esitetty liitteessä II ja joka koskee aluksen jäteveden käsittelylaitteiston tyyppejä, joille on myönnetty hyväksyntä edellisen ilmoituksen jälkeen;

c) jäsenvaltion kansallisilla vesiväylillä tapahtuvaa käyttöä varten tunnustetut alusten jäteveden käsittelyjärjestelmien tyyppihyväksynnät, jotka perustuvat muihin kuin liitteessä II vahvistettuihin normeihin;

d) alusten jäteveden käsittelyjärjestelmien tyyppihyväksynnän perumiset ja niiden syyt kuukauden kuluessa perumisesta;

e) kaikki erikoisankkurit, jotka on hyväksytty ankkurin painon vähentämistä koskevan hakemuksen perusteella, niiden tyyppinimitykset ja ankkurin painon sallittu vähennys. Toimivaltainen viranomainen myöntää hyväksymisen hakijalle aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua komissiolle ilmoittamisesta edellyttäen, ettei komissio vastusta;

f) tutkaohjauslaitteet ja kääntymisnopeuden osoittimet, joille ne ovat antaneet tyyppihyväksynnän. Asianomaisessa ilmoituksessa on oltava annettu tyyppihyväksyntänumero sekä tyyppinimitys, valmistajan nimi, tyyppihyväksynnän haltijan nimi ja tyyppihyväksynnän päivämäärä;

g) toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat niiden alan yritysten hyväksymisestä, jotka saavat tehdä tutkaohjauslaitteiden ja kääntymisnopeuden osoittimien asennus-, vaihto-, korjaus- tai huoltotöitä.

▼B

LIITE VI

LUOKITUSLAITOKSET

Luokituslaitosten hyväksymisperusteet

Luokituslaitosten on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset tullakseen hyväksytyksi tämän direktiivin 21 artiklan mukaisesti:

1) Luokituslaitoksen on voitava osoittaa, että sillä on laaja kokemus sisävesialusten suunnittelun ja rakentamisen arvioinnista. Luokituslaitoksella on oltava laaja säännöstö sisävesialusten suunnittelusta, rakentamisesta ja säännöllisistä tarkastuksista, erityisesti tämän direktiivin liitteessä II tarkoitetusta vakavuuden laskemisesta ADN-sopimuksen liitteenä olevien määräysten 9 osan mukaisesti. Kyseinen säännöstö on julkaistava ainakin englannin, ranskan, saksan tai hollannin kielellä, ja sitä on ajantasaistettava ja parannettava jatkuvasti tutkimus- ja kehitysohjelmien avulla. Säännöstö ei saa olla ristiriidassa unionin lainsäädännön eikä voimassa olevien kansainvälisten sopimusten kanssa.

2) Luokituslaitoksen on julkaistava alusrekisterinsä vuosittain.

3) Luokituslaitos ei saa olla alusten omistajien, laivanrakentajien tai muiden sellaisten tahojen määräysvallassa, jotka suunnittelevat, rakentavat, varustavat, korjaavat, käyttävät tai vakuuttavat aluksia kaupallisessa tarkoituksessa. Luokituslaitos ei saa olla tulojensa osalta riippuvainen yhdestä ainoasta liikeyrityksestä.

4) Luokituslaitoksen päätoimipaikan tai tytäryhtiön, jolla on valta päättää ja toimia kaikilla sisävesiliikennettä koskevien säännösten piiriin kuuluvilla luokituslaitoksen toimialoilla, on sijaittava jossakin jäsenvaltiossa.

5) Luokituslaitoksella ja sen asiantuntijoilla on oltava hyvä maine sisävesiliikenteen alalla, ja asiantuntijoiden on voitava osoittaa ammatillinen pätevyytensä. Heidän on toimittava luokituslaitoksen vastuulla.

6) Luokituslaitoksella on oltava käytettävissään huomattava, laitoksen tehtäviin ja luokiteltuihin aluksiin suhteutettu määrä henkilöstöä teknisiin, työnjohto-, tuki-, tarkastus- ja tutkimustehtäviin sekä ammattitaidon ja säännöstön kehittämiseen. Luokituslaitoksella on oltava tarkastajia ainakin yhdessä jäsenvaltiossa.

7) Luokituslaitoksen on noudatettava toiminnassaan eettistä säännöstöä.

8) Luokituslaitoksen johtamisessa ja hallinnossa on varmistettava jäsenvaltion vaatima tietojen luottamuksellisuus.

9) Luokituslaitoksen on oltava valmis antamaan tarvittavat tiedot jäsenvaltiolle.

10) Luokituslaitoksen johdon on määriteltävä ja kirjattava laatupolitiikka, -tavoitteet ja -sitoumukset, ja sen on varmistettava, että kyseinen laatupolitiikka ymmärretään ja että sitä toteutetaan ja vaalitaan kaikilla tasoilla luokituslaitoksessa.

11) Luokituslaitoksen on pidettävä yllä tehokasta sisäistä laadunvarmistusjärjestelmää, jonka se on kehittänyt ja ottanut käyttöön ja jonka on perustuttava soveltuvin osin kansainvälisesti hyväksyttyihin laadunvarmistusstandardeihin ja noudatettava standardia EN ISO/IEC 17020:2004, siten kuin sitä tulkitaan laadunvarmistusjärjestelmien sertifiointisääntöjä koskevissa IACS:n vaatimuksissa. Laadunvarmistusjärjestelmälle on saatava sertifiointi sellaiselta riippumattomalta tarkastuslaitokselta, jonka sen valtion hallintoviranomaiset, jossa luokituslaitoksen päätoimipaikka tai 4 alakohdassa tarkoitettu toimipaikka sijaitsee, ovat hyväksyneet ja joka varmistaa muun muassa, että:

▼B

a) luokituslaitoksen säännöstön määrittely ja ylläpito on järjestelmällistä;

b) luokituslaitoksen säännöstöä noudatetaan;

c) luokituslaitoksen toimivaltaan kuuluvassa työssä noudatettavat vaatimukset täyttyvät;

d) luokituslaitoksen palvelun laatuun vaikuttavien henkilöiden vastuualueet, toimivaltuudet ja keskinäiset suhteet on määritelty ja kirjattu;

e) kaikki työtehtävät suoritetaan valvotuissa olosuhteissa;

f) luokituslaitoksella on valvontajärjestelmä, jolla seurataan suoraan sen palveluksessa olevien tarkastajien ja teknisen ja hallinnollisen henkilökunnan toimintaa ja työskentelyä;

g) luokituslaitoksen toimivaltaan kuuluvia merkittäviä työtehtäviä suorittavat tai välittömästi valvovat vain sen yksinomaiset tarkastajat tai muiden hyväksyttyjen luokituslaitosten yksinomaiset tarkastajat;

h) luokituslaitos toteuttaa tarkastajien ammatillista pätevyyttä ja heidän tietojensa jatkuvaa ylläpitoa koskevaa järjestelmää;

i) annettuihin palveluihin kuuluvien kohtien vaaditun laatutason saavuttamisesta sekä laatujärjestelmän tosiasiallisesta toiminnasta pidetään kirjaa; ja

j) luokituslaitoksella on laaja, suunniteltujen ja asiakirjoin osoitettujen sisäisten tarkastusten järjestelmä, joka koskee kaikissa toimipaikoissa suoritettuja, laadunvarmistukseen liittyviä toimia.

12) Laadunvarmistusjärjestelmälle on saatava sertifiointi sellaiselta riippumattomalta tarkastuslaitokselta, jonka sen jäsenvaltion hallintoviranomaiset, jossa luokituslaitoksen päätoimipaikka tai 4 alakohdassa tarkoitettu toimipaikka sijaitsee, ovat hyväksyneet.

13) Luokituslaitoksen on sitouduttava mukauttamaan vaatimuksensa asiaa koskeviin unionin direktiiveihin ja toimittamaan kaikki tarpeelliset tiedot komissiolle hyvissä ajoin.

14) Luokituslaitoksen on sitouduttava olemaan säännöllisesti yhteydessä jo hyväksyttyihin luokituslaitoksiin varmistaakseen teknisten standardien ja niiden täytäntöönpanon keskinäisen vastaavuuden ja sen olisi sallittava jäsenvaltion edustajien ja muiden asianomaisten osallistuminen säännöstönsä kehittämiseen.

▼B

LIITE VII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2006/87/EY	Tämä direktiivi
—	1 artikla
2 artikla	2 artikla
—	3 artikla
1 artikla	4 artikla
—	5 artikla
9 artikla	6 artiklan 1 ja 3 kohta
8 artiklan 1 kohta	6 artiklan 2 ja 4 kohta
8 artiklan 4 kohta	6 artiklan 5 kohta
3 artikla	7 artikla
4 artikla	8 artikla
11 artiklan 2 kohta	9 artikla
11 artiklan 1 kohta	10 artikla
14 artikla	11 artikla
13 artikla	12 artikla
12 artikla	13 artikla
15 artikla	14 artikla
16 artikla	15 artikla
18 artikla	16 artikla
—	17 artikla
—	18 artikla
—	19 artikla
10 artikla	20 artikla
—	21 artikla
17 artikla	22 artikla
5 artikla	23 artikla
6 artikla on poistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/68/EY ([1])	—
7 artiklan 1—3 kohta	24 artikla
—	25 artikla
—	26 artikla
—	27 artikla
—	28 artikla
8 artiklan 2 ja 3 kohta	29 artikla
—	30 artikla

▼B

Direktiivi 2006/87/EY	Tämä direktiivi
20 artiklan 1 kohta	31 artikla
20 artiklan 2 kohta	—
22 artikla	—
—	32 artikla
19 artikla	33 artikla
—	34 artikla
24 artikla	35 artikla
21 artikla	36 artikla
23 artikla	37 artiklan 1 ja 2 kohta
7 artiklan 4 kohta	37 artiklan 3 kohta
—	38 artikla
—	39 artikla
25 artikla	—
26 artikla	—
27 artikla	40 artikla

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/68/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista (EUVL L 260, 30.9.2008, s. 13).